

til skal jeg svare, at jeg aldeles ikke vil have Noget imod, at der bliver taget saadanne Forskudsregler, men de maae tages af Regjeringen selv, og naar man gaaer videre frem i Loven, saa vil man ogsaa see, at der er taget saadanne. De Summer, som der skal disponeres over, efterat Regnskabsaaret er ude, staae under en speciel Control af Statsrevisionen, og de kunne kun blive brugte til at dække saadanne Udgiftsposter med, som ved Op slutningen af Aaret ere godtgjorte allerede at være contraherede og contraherede under visse Betingelser. Det er den Fare, der er ved ikke at gaae ind derpaa, og denne Fare er praktisk for os, thi den har allerede kostet os Tusinder af Rigsdalere, at disse Contracter, der ere afsluttede og hørende til et vist Regnskabsaar, ere skulte for selve Ministeriet paa Op slutningens Dag og bagefter træde frem med et uberettiget Krav, der for en Tid bliver tilfidsat, kommer siden frem som Revisionspost og til sidst maa fyldestgøres, hvis man ikke hvert Dieblit skal komme til at føre Sager med Ministeriet om Summer paa et eller flere tusinde Rigsdalere. Det vil blive ikke saa Summer, man vil komme til at handle saaledes med; men dette undgaaer man, naar dette mit Forslag føres igjennem, og det lader sig langt lettere gøre, end man forestiller sig. Dersom den ærede Minister i denne Henseende vil holde sig til den belgiske Regnskabsret og vil stille Statsrevisionen i samme Forhold til Administrationen, som den belgiske Regnskabsret staaer til den belgiske Administration, da troer jeg, at vi ikke ville komme i megen Strid med hinanden, thi der findes netop Bestemmelser om Anviisningsrettens Ophør ved Aarets Udgang, ja, disse Bestemmelser ere maaskee endog strengere, end de behøvede at være. Lignende Bestemmelser findes ogsaa i Frankrig og i mange andre Lande, og jeg vil gøre den ærede Minister opmærksom paa, at jeg skulde være istand til at vise ham Forhandlingerne i de forskjellige Kamre, hvor de, der vare imod en Foranstaltning af den Art, og deriblandt de administrative Ministre, fremhævede accurat den samme Banfælgelighed, som den ærede Minister her har nævnt, men Finantsministeren i Forbindelse med Repræsentationen blev ved

at gaae løs paa og tvang de Ministre, som havde finantstelt Ansvarlighed og Anviisningsret, til at underkaste sig disse Betingelser. Der var i den Anledning en lang og haard Kamp mellem Finantsministeren og de administrative Ministre i disse Stater. De sidste have sagt: det er umuligt, at vi kunne gennemføre en saadan Strengelighed i Regnskabsvæsenet, thi saa kunne vi ikke faae Maskineriet til at gaae, saa komme vi til at stille os blot paa den allerforsærdeligste Maade; vi maae have Raadighed i denne Henseende i en vis Tid; men Finantsministrene have sagt: der maa ikke eksistere nogen Raadighed uden under speciel Control; med Aarets Slutning er Gælds almindelige og frie Anviisningsret ophørt, efter den Tid er den indskrænket til kun at ramme de Gjenstande, med Hensyn til hvilke I førend Regnskabsaarets Afslutning have oplyst, at I have paataget Jer Forpligtelser. Saaledes som Sagerne derimod nu staae her i Landet, staaer det i Regjeringens Magt efter den 31te Martis at paatage sig nye Forpligtelser paa det foregaaende Aars Regning, uden at det staaer i vor Magt at komme under Veir med, om de derved have overført det de Bevillinger, der i Grunden vare indrømmede.

Jeg troer, at den ærede Minister noget har misforstaaet mig med Hensyn til Lovforslagets § 17. Han meente, at den kun kunde bringes i Udøvelse med Hensyn til faste Lønninger og maaskee Contoirutgifter, men at der var en Mangfoldighed af Udgifter, som faldt i forskjellig Mængde til forskjellige Tider af Aaret, og paa disse vilde Paragraphen ingen Anvendelse kunne faae. Dertil skal jeg bemærke, at den ærede Ministers Paastand vilde være rigtig, dersom denne Paragraph gik løs paa, at de enkelte Bevillinger skulde deles i 12 lige Dele, hver til sin Maaned, men det er ikke Tilfældet; den gaaer ud paa, at det efter Overenskomst mellem Finantsministeren og de administrative Ministre forud skal bestemmes, hvorvidt der i hver kommende Maaned er Trang til en eller anden Udgift i et vist Omraade, saa at Finantsministeren med nogenlunde Sikkerhed veed, hvad han for hver kommende Maaned skal sætte til Dispos